

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/144/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217217775
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Šiffalovič
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1217217775.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Šiffalovič a členiek JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Tatiany Pastierikovej, v právnej veci žalobcu: FARDOUS PARTNERS správcovská, k.s., so sídlom Námestie SNP 14, 811 06 Bratislava, IČO: 48 002 381, správca úpadcu: Európska vzdelávacia akadémia, n. o. v likvidácii, so sídlom Nobelova 16, 836 14 Bratislava, IČO: 37 924 010, právne zastúpený: ADAME LEGAL s. r. o., so sídlom Žižkova 13, 811 02 Bratislava, IČO: 47 254 866, proti žalovanému: SCHEIBNER INSURANCE BROKER s.r.o., so sídlom Ľaliová 23/2787, 821 05 Bratislava, IČO: 46 825 291, právne zastúpený: advokátska kancelária agner & partners, s. r. o., so sídlom Špitálska 10, 811 08 Bratislava, IČO: 36 722 758, o zaplatenie 5.904,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti opravnému uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 23Cb/145/2017-220 zo dňa 28.01.2021, v znení opravného uznesenia č. k. 23Cb/145/2017-257 zo dňa 19.04.2021, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave opravné uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 23Cb/145/2017-220 zo dňa 28.01.2021, v znení opravného uznesenia č. k. 23Cb/145/2017-257 zo dňa 19.04.2021, p o t v r d z u j e .

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. výrokom opravil záhlavie rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 23Cb/145/2017-197 zo dňa 04.06.2019, v časti označenia žalobcu, ktorý správne znie: „FARDOUS PARTNERS správcovská, k.s., IČO: 48 002 381, so sídlom Námestie SNP 14, Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu Európska vzdelávacia akadémia, n. o. v likvidácii, IČO: 37 924 010, so sídlom Nobelova 16, Bratislava“.

II. výrokom súd opravil záhlavie uznesenia Okresného súdu Bratislava II č. k. 23Cb/145/2017-205 zo dňa 02.04.2020, v časti označenia žalobcu, ktorý správne znie: „FARDOUS PARTNERS správcovská, k.s., IČO: 48 002 381, so sídlom Námestie SNP 14, Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu Európska vzdelávacia akadémia, n. o. v likvidácii, IČO: 37 924 010, so sídlom Nobelova 16, Bratislava“.

2. Opravným uznesením č. k. 23Cb/145/2017-257 zo dňa 19.04.2021 súd I. výrokom opravil záhlavie uznesenia č. k. 23Cb/145/2017-220 zo dňa 28.01.2021 v časti označenia právneho zástupcu žalobcu tak, že správne má znieť:

„ADAME LEGAL s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Žižkova 13, Bratislava, IČO: 47 254 866“.

II. výrokom súd opravil záhlavie uznesenia č. k. 23Cb/145/2017-220 zo dňa 28.01.2021 v časti čísla konania tak, že správne má znieť: „23Cb/145/2017-220“.

III. výrokom súd opravil záhlavie uznesenia č. k. 23Cb/145/2017-233 zo dňa 24.02.2021 v časti čísla konania tak, že správne má znieť:
„23Cb/145/2017-233“.

3. V odôvodnení uznesení uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že pri písomnom vyhotovení predmetných rozhodnutí došlo k zrejším nesprávnostiam, v zmysle ustanovenia § 224 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) dané zrejme nesprávnosti opravil.

4. Proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 23Cb/145/2017-220 zo dňa 28.01.2021 podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom uviedol, že podmienky pre vydanie opravného uznesenia neboli naplnené, t. j. v zmysle ust. § 389 písm. d) CSP neexistovali dôvody pre vydanie opravného uznesenia, pričom súd zároveň v zmysle ust. § 365 písm. h) CSP vec nesprávne právne posúdil, keď pri vydávaní opravného uznesenia postupoval na základe ust. § 224 CSP, ktoré pre nenaplnenie vyššie uvedených podmienok nebolo možné aplikovať.

Mal za to, že postupom podľa ust. § 224 CSP nie je možné dosiahnuť zmenu označenia žalobcu v napadnutých rozhodnutiach. Predmetné ustanovenie Civilného sporového poriadku by totiž bolo možné aplikovať iba za kumulatívneho splnenia nasledovných podmienok:

- strana si právo na opravu rozhodnutia uplatnila včas, v zmysle zásady vigilantibus iura scripta sunt a nad právom na opravu rozhodnutia medzičasom neprevážilo právo protistrany na zachovaní princípu právnej istoty,

- pochybenia sa dopustil súd pri vydávaní rozhodnutia,

- pochybenie súdu musí spočívať v dopustení sa chyby v písaní, počítaní, alebo inej obdobnej zrejmej nesprávnosti.

Žalovaný zdôraznil skutočnosť, že nikdy počas samotného súdneho konania sa žalobca nedomáhal opravy jeho údajného zlého označenia v žiadnom z napadnutých rozhodnutí. Žalobca bol zároveň povinný domáhať sa nápravy svojho postavenia v konaní už bezodkladne po vydaní prvého údajne chybného rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 04. júna 2019, č. k. 23Cb/145/2017-197. Žalobca však ostal v konaní nečinný a proti údajnej vade rozhodnutia nenamietal. Rovnako tak po vydaní druhého z napadnutých rozhodnutí - uznesenia Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02. apríla 2020, č. k. 23Cb/145/2017-205 (ku ktorému došlo s odstupom až desiatich mesiacov, počas ktorých sa žalobca žiadnym spôsobom nedomáhal nápravy prvého z napadnutých rozhodnutí), žalobca žiadnym spôsobom nekonal. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že ako ani v súhlase žalobcu so vstupom do konania, tak ani v žiadnom inom podaní, žalobca nepožadoval, aby bol v konaní, resp. v predmetných rozhodnutiach, označovaný ako správca konkurznej podstaty úpadcu Európska vzdelávacia akadémia, n.o. v likvidácii. Žalovaný poukázal na to, že údajné vady začal žalobca namietat až po devätnástich mesiacoch od vydania prvého z napadnutých rozhodnutí. Žalobca začal svoje údajne nesprávne označenie namietat až v štádiu aktuálne prebiehajúceho exekučného konania, ktorého predmetom je vymoženie náhrady trov konania, priznanej žalovanému voči žalobcovi v dôsledku neúspechu žalobcu v súdnom spore, práve napadnutými rozhodnutiami. Bol toho názoru, že ak by aj žalobca skutočne bol nesprávne v napadnutých rozhodnutiach označený a uvedenú vadu by bolo možné odstrániť prostredníctvom opravného uznesenia, napriek tomu, že pre podania návrhu na vydanie opravného uznesenia zákon nestanovuje lehotu, je aj v takom prípade nevyhnutné aplikovať zásadu vigilantibus iura scripta sunt a žalobca bol teda povinný domáhať sa nápravy včas, nie až v štádiu exekučného konania, v ktorom už musí prevážiť princíp právnej istoty, chrániaci postavenie žalovaného ako oprávneného v predmetnom exekučnom konaní.

V zmysle vyššie uvedeného žiadal žalovaný odvolací súd, aby:

- opravné uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28. januára 2021 (č. k. 23Cb/145/2017-197) v celom rozsahu zrušil z dôvodu, že v zmysle ust. § 389 písm. d) CSP neexistovali dôvody pre vydanie opravného uznesenia a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie,

- pričom v prípade, ak odvolací súd nebude postupovať uvedeným spôsobom a opravné uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28. januára 2021 (č. k. 23Cb/145/2017-197) v celom rozsahu nezruší, navrhol, aby odvolací súd opravné uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28. januára 2021 (č. k. 23Cb/145/2017-197) zmenil z dôvodu, že toto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle ust. § 365 písm. h) CSP tak, že žiadosť žalobcu o vydanie opravných uznesení zo dňa 05. januára 2021 v celom rozsahu zamietne.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný vo svojom odvolaní nevhodne upozorňuje na zásadu vigilantibus iura scripta sunt. Tvrdenia žalovaného sú v rozpore s ustanovením §

44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), ako aj v rozpore so zákonnými ustanoveniami uvedenými nižšie v tomto vyjadrení. Svojím odvolaním sa žalovaný domáha zachovania chybného stavu zapríčineného nesprávnym označením žalobcu zo strany súdu. Uvedením tejto zásady si protirečí svojim vlastným tvrdeniam o „údajnosti“ väd uznesenia a rozsudku, nakoľko žalovaný najprv vady spochybňuje, ale hneď následne uznal ich existenciu práve domáhaním sa uplatnenia zásady vigilanti bus iura scripta sunt, ktorá vyjadruje stav, kedy nositeľ práva síce je v práve, ale neskorým výkonom svojho práva toto právo stráca.

Poukázal na to, že opravy sa domáhal včas, skôr ako bolo vo veci rozhodnuté, žalobca o vydanie opravného uznesenia žiadať nemohol. Považoval za potrebné tiež zdôrazniť, že žalobca vo všetkých svojich podaniach označil osobu žalobcu správne. Aj samotný súd označoval žalobcu v konaní správne, ako vyplýva aj zo zápisníc z pojednávania. Ide tak o jednoznačnú nesprávnosť uznesenia a rozsudku. Nesprávne označenie žalobcu v rozpore s označením žalobcu uvádzaným v jeho podaniach, je odstrániteľnou nesprávnosťou, ktorej sa súd dopustil a súd správne a v súlade so zákonom túto nesprávnosť opravným uznesením odstránil. Úvahy žalovaného o zapríčinení vady samotným žalobcom, nemajú reálny základ. Snaha žalovaného o udržanie tohto chybného stavu je nepochopiteľná a jeho argumentácia je zmätočná s uvádzaním rozhodnutí súdov vydaných na odlišných skutkových a právnych základoch, než je predmetom veci medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný tiež argumentuje, že opravné uznesenie je porušením princípu právnej istoty. Z vyjadrení žalovaného však vyplýva vôľa postihnúť výkonom rozhodnutia úplne iný subjekt, než je subjekt povinný. Avšak práve tým by došlo k porušeniu princípu právnej istoty a k odopretiu spravodlivosti, teda úplne opačne, než chybné argumentuje vo svojom odvolaní žalovaný. Žalovaný sa svojím odvolaním domáha zdanlivej legalizácie stavu, ktorý je v rozpore s ustanoveniami článku 2 CSP a článku 3 CSP a v uvedenom rozpore vykladá žalovaný aj ním citované ustanovenia CSP vo svojom odvolaní. Žalovaný sa domáha plnenia od osoby, ktorá plniť nemá, čo je v rozpore s dobrými mravmi a právnym poriadkom, čím žalovaný zároveň koná v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej len „Občiansky zákonník“).

Žalovaný sa v rozpore s článkom 17 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) domáha zachovania stavu, ktorým dôjde k porušeniu článku 6 ods. 1 Dohovoru a nakoľko na základe uvedeného protiprávneho stavu dochádza aj k protiprávneho zásahu do majetkových sfér správcu konkurznej podstaty úpadcu, tak dôjde aj k porušeniu článku 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru zo dňa 20. marca 1952.

Žalovaný sa zároveň domáha zachovania stavu, ktorý porušuje článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v úplnom znení (ďalej aj ako „Ústava SR“), nakoľko tento stav je v rozpore s princípom zákazu denegatio iustitiae. Išlo by o zamedzenie spravodlivosti subjektom, ktoré skutočne sú stranami v konaní. Žalovaný sa domáha zachovania stavu, v ktorom je ako žalobca označený úplne iný subjekt, čo má ďalekosiahle následky napr. pri výkone rozhodnutia a vytvára základ pre ďalšie nesprávne postupy, ktoré sú v rozpore s princípom právnej istoty. Súd nemôže takúto nepravosť aprobovať.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby Krajský súd v Bratislave v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie potvrdil a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že uznesenie je potrebné potvrdiť.

7. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalovaný neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za následok zmenu napadnutého uznesenia. V odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci vo vzťahu k opravnému uzneseniu.

8. Podľa uznesenia § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

9. Podľa ustanovenia § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

10. Z obsahu spisu a napadnutého uznesenia odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď v zmysle ust. § 224 CSP zrejme nesprávnosti v záhlaví rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 23Cb/145/2017-197 zo dňa 04.06.2019 a v záhlaví uznesenia č. k. 23Cb/145/2017-205 zo dňa 02.04.2020, v časti označenia žalobcu opravil, keďže po vydaní predmetných rozhodnutí zistil, že pri ich písomných vyhotoveniach došlo k zrejším nesprávnostiam. Odvolací súd sa stotožnil s jeho názorom, že sa jednalo o zrejme nesprávnosti pri písaní uvedených rozhodnutí. Odvolací súd dopĺňa, že súdne rozhodovanie je proces duševnej činnosti sudcu, ktorého výsledkom je navonok prejavené súdne rozhodnutie. Pri takomto procese nemožno predpokladať absolútnu neomylnosť osôb zúčastnených na príprave a tvorbe vonkajšej podoby konkrétneho súdneho rozhodnutia. Preto, ak sa v rozsudku vyskytne chyba v písaní alebo počítaní, alebo ak rozsudok obsahuje inú zrejmu nesprávnosť, je povinnosťou súdu tieto pochybenia napraviť. Predmetom opravy môžu byť predovšetkým také očividné pochybenia, ku ktorým došlo pri vyhlásení alebo v písomnom vyhotovení rozsudku, ktoré sa prejavujú pisárskou chybou alebo sú následkom chyby v počítaní. Opraviť je možné ktorúkoľvek časť písomného vyhotovenia rozsudku a oprava sa môže vykonať kedykoľvek, to znamená, že aj po právoplatnosti rozsudku. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že sa opravy domáhal včas a dôvodne v súlade s ust. § 44 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ako aj príslušnými ustanoveniami CSP. Je pravdivé aj jeho tvrdenie, že vo všetkých svojich podaniach označil osobu žalobcu správne.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

12. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

13. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).